

Сръбскитѣ граждани, когато започна бомбардирането, избѣгаха почти сички отъ града на вѣнъ кждѣ Топчи-дере.

Раковски имаше квартирата си въ една кжца къмъ квартала „Пали-лула“ близу до „Баталь-джамия“. Въ това врѣме се намираше при него единъ неговъ сестринъ синъ Киру Стояновъ. Раковски събра паритѣ около 4000 минца въ една джанта, и ги дава на този свой роднина да бѣга съ тѣхъ кждѣ „Топчи-дере“. Като пристигналъ той близу до Топчи-дере съ джантата на гърба, близу до една кръчма, нападатъ го четири-петъ души сръбски селени и му зематъ джантата съ паритѣ. Отъ послѣ по оплакванието на Раковски, сръбското правителство уловило двама души, въ които се намѣриха само половината отъ паритѣ, а другитѣ избѣгали и не можаха да се хванатъ. Но сръбското правителство обѣща на Раковски, че то ще му плати остатъка пари. Така и стана, защото отъ послѣ Раковски дълго врѣме получаваше отъ сръбското правителство постепенно пари, догдѣто ги исплати.

Прѣзъ деньтъ слѣдъ революционната нощъ, сръбското правителство даде два указа: на Раковски и на дѣда Иля по единъ, да съставятъ двѣ български *легии*. Защо така, отъ послѣ ще кажа. *Легията* на Раковски се съставляваше отъ около 170 души. И понеже Раковски още първия день, слѣдъ бомбардирането, залови една барикада срѣщу турцитѣ, сръбското правителство даде на неговитѣ волентири — българи пушки и патрони. А на Ильовата *легия* — четници, които бѣха двойно повече отъ легията на Раковски, не имъ даде пушки. Четниците на дѣда Иля имаха между тѣхъ пушки, но различни и съ кремъци. Раковски подѣржаше своитѣ момчета за прѣхрана отъ общитѣ пари за въстанието, като имъ даваше по единъ австрийски цванецъ на день. Легията на дѣда Иля се състоеше повече отъ македонци хора, които бѣха ходили съ чети по Македония, но хора много сурови и почти неграмотни. Ония отъ легията на Раковски бѣха